

با تبریک سال نو

سال آزادی و برابری

دیگر بس است!

به بهانه اعلام دستمزدهای سال ۱۳۸۶

borhandivargar2006@yahoo.com

برهان دیوارگر

از طرف کارفرما با تعیین دستمزد مورد تأیید کارفرما به کار بازگردانده شدند در این بین تنها کسی که متضرر شد کارگران و خانواد هایشان بودند که قربانی سیاستهای ضد انسانی دولت و کارفرمایان گردیدند.

نکته جالب در تعیین دستمزد هر ساله این بوده که کسانی که خود را به عنوان نماینده در نشست سه جانبه دولت ، کارفرما و کارگران معرفی میکنند هیچ گاه و هیچ وقت نماینده کارگران نبوده اند شوراها ی اسلامی کار و عوامل خانه کارگر که خود جزئی از نیروهای سازمان یافته رژیم برای سرکوب کارگران و حمله به مراکز و فعالین کارگری هستند خود را به عنوان نماینده کارگران در نشست سه جانبه معرفی میکنند و هر مبلغی که سرمایه داران دلشان خواست به عنوان دستمزد تصویب میکنند و به کارگران اعلام مینمایند، نماینده کارگر نیستند و نخواهند بود زیرا نماینده

هر قشری از منافع آن قشر دفاع خواهد نمود و تحت هیچ بقیه در صفحه ۲

قبل از اینکه در مورد حداقل دستمزد سال ۱۳۸۶ حرفی بزنم لازم است در مورد حداقل دستمزدهای سال گذشته که دو نفری بود مقداری شرح بدهم. دو نفری شدن دستمزدها در سال ۱۳۸۵ که به بهانه ایجاد اشتغال و توجه بیشتر به وضعیت کارگران قراردادی نه تنها به نفع کارگران نبود بلکه با حمایت دولت دست کارفرمایان را در اخراج کارگران باز گذاشته و به ایجاد تفرقه بین کارگران دائمی و قراردادی منجر گردید. طبق آمار های دولتی در شش ماه اول سال ۱۳۸۵ بیشتر از ۱۵۰ هزار کارگر قراردادی فقط به بهانه اینکه کارفرمایان توان پرداخت این دستمزد ها را ندارند اخراج شدند (البته آمار اخراج کارگران بسیار بیشتر میباشد) و جالب تر از این موضوع این است که هر چند دو نفری شدن دستمزد ها ملغی گردید، باز هم کارفرمایان حاضر به بازگرداندن کارگران اخراجی نشدند بلکه همان کارگران اخراجی که سابقه چندین ساله در کارگاه ها و کارخانجات مختلف را داشتند با قرار داد های موقت و سفید امضا پرداخت آن میکنند.

باز هم طبق روال هر ساله و در روزهای پایانی اسفند ماه تعدادی ضد کارگر تحت عنوان شورای عالی کار و هیئت سه نفره نماینده خود خوانده کارگران و نمایندگان کارفرما و دولت دور هم جمع شدند و با تبلیغات فراوان حداقل دستمزد کارگران دائم را ۱۵۰ هزار تومان و کارگران قراردادی را ۱۸۰ هزار تومان اعلام کردند. به گزارش وب سایت وزارت کار و امور اجتماعی، در سومین جلسه شورای عالی کار که با حضور وزیر کار و امور اجتماعی، نمایندگان کارگران و کارفرمایان تشکیل شد، بر مبنای توافقات به عمل آمده، مقرر شد حداقل مزد کارگران در سال ۱۳۸۶، معادل ۱۸۳ هزار تومان، روزانه معادل ۶۱ هزار ریال باشد که با احتساب حق اولاد (حداکثر برای دو اولاد)، حق مسکن و بن خواربار، دریافتی کارگران در سال آینده به ۲۳۶ هزار تومان خواهد رسید.

اعلام حداقل دستمزدی که کمتر کارفرمایان خود را ملزم به پرداخت آن میکنند.

جمعه ها منتشر میشود

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

۳ فروردین ۱۳۸۶ - ۲۳ مارس ۲۰۰۷

سر دبیر: آذر مدرسی

www.hekmatist.com

سال ۸۵ سال

تلاشهای مردم علیه

جمهوری اسلامی

مصاحبه تلویزیون پرتو با کوروش مدرسی

koorosh.modarresi@gmail.com

پرتو: شما در پیامتان به این موضوع اشاره کردید که سال گذشته سالی پر از زحمت، فقر و فلاکت و سرکوبی بود که جمهوری اسلامی به مردم ایران تحمیل کرد و اینکه باید سال آینده را به سال عقب راندن جمهوری اسلامی و پیروزی مردم تبدیل کنیم. فکر میکنید مردم ایران سال گذشته را چگونه باید به خاطر اعتراضات کارگران نساجی، طبقه کارگر و ... همه را داریم که بطور واقعی دارند مبارزه میکنند. مردم مجبورند علیه فقر و فلاکتی که جمهوری اسلامی بر جامعه ایران حاکم کرده مبارزه کنند. بطور واقعی در آن جامعه ثروت هست، بقیه در صفحه ۳

کوروش مدرسی: سال گذشته سل مقاومت مردم در ابعاد وسیعی علیه جمهوری اسلامی بود. ضمن اینکه جمهوری اسلامی تعرض و سلطه خودش را گسترش میداد و تلاش میکرد آزادیهای سیاسی و

تلویزیون پرتو

هر جمعه بین ساعت ۶ و نیم تا ۷ و نیم بعد از ظهر بوقت تهران از کانال یک (شبکه هات برد) پخش میشود، تکرار برنامه ظهر روز بعد.

تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۰۷۳۹۹۸۶۸

parto.tv@gmail.com

عراق بعد از چهار سال جولانگاه ارتجاع سیاه

نوروز در شهرهای مختلف کردستان

صفحه ۳

صفحه ۴

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

دیگر بس است!

شرایطی به نفع طرف مقابل که در ضمیمه با منافع موکلانش میباشد رای خواهد داد، مگر اینکه منافع طرفی که خودش را نماینده آن معرفی کرده است برایش مهم نباشد و فقط شرکت وی در آن جلسه تصویری و برای خالی نبودن عریضه باشد. که این مورد هر ساله در مورد نماینده کارگران در نشست های سه جانبه صدق میکند و نه تنها از طرف نماینده خود خوانده کارگران از منافع کارگران دفاعی نشده است بلکه باعث پایمال شدن حق کارگران شده است.

تعیین دستمزدها باید بر اساس چه معیارهای باشد؟

هر کسی که کوچکترین آشنائی با مسئله دستمزد و تعیین حداقل در آمد برای کارگران و هر صنفی داشته باشد اولین نکته ای که در نظر میگیرد میزان تورم در جامعه میباشد و بر اساس تورم موجود میزان دستمزد هارا تعیین مینماید مسئله ای که هیچگاه در میزان تعیین حداقل دستمزدها در ایران مد نظر قرار نگرفته است. دستمزدها باید به میزانی باشند که یک خانواده را از هر نظری تامین نموده باشد.

نمایندگان شوراهای اسلامی کار که هر ساله خود را به عنوان نماینده کارگران در نشست های سه جانبه معرفی میکنند برای امسال مبلغ ۲۰۰ هزار تومان را برای حداقل دستمزد مینا قرار داده بودند هر چند خودشان اذعان میکنند که با ۴۰۰ هزار تومان هم نمیتوان امورات زندگی را گذراند. طبق آملهای رسمی

دولتی میزان خط فقر در جامعه ۴۰ هزار تومان تعیین شده است و با تعیین حداقل دستمزد ۱۵۰ هزار تومانی که آنهم بعد از ۸ الی ۹ ماه پرداخت نمیشود یک کارگر چطور امکان گذراندن زندگی را دارد؟ وقتی در پایین ترین و دور افتاده ترین محله هر شهری اجاره یک منزل مسکونی با کمترین امکانات کمتر از ۱۰۰ هزار تومان نیست تازه باید مبلغ بسیار هنگفتی را هم به عنوان پول پیش پرداخت نمود چطور برای هر کارگر مبلغ ۱۰ هزار تومان حق مسکن در نظر گرفته میشود یا تعیین کنندگان این مبلغ مریخی هستند و از واقعیت در روی کره زمین هیچ اطلاعی ندارند یا عمداً و برای دلخوش کردن سرمایه داران این مبلغ را تعیین میکنند که واضح است شوق دوم در مورد نمایندگان سه جانبه صدق میکند.

حرف همیشگی کارفرمایان و دولت این بوده که با توجه به شرایط اقتصادی کشور امکان پرداخت دستمزد های بیشتر از مقدار تعیین شده بوسیله نشست سه جانبه وجود ندارد و باعث ورشکستگی کامل بنگاههای اقتصادی کشور خواهد شد و بار گرانی و تورم و کل بدبختی های موجود را به گردن کارگران و خانواده ایشان میاندازند و به معنای واقعی در این میان فقط کارگران و خاندانیشان هستند که قربانی سیاست های ضد کارگری سولین باتنای کارفرمایان میشوند.

پورش به معیشت و زندگی کارگران به مرز بی نهایت رسیده است!!!!!! کارگران دائمی را به بهانه

ورشکستگی کارخانه (با حربه پرداخت نکردن دستمزدها که گاهی بیشتر از یک سال همان دستمزد ناچیز را هم پرداخت نمیکند) اخراج مینمایند و پس از مدت کوتاهی دوباره همان کارگر را با قرارداد موقت ۱ الی ۳ ماهه و سفید امضا به سر کار باز میگردانند. با گرو گرفتن دستمزدهای موقه کارگر قراردادی حتی جرات اعتراض هم نخواهد داشت چرا که نطفه اعتراض را در ریشه خفه کرده اند. چون خودشان خوب میدانند که کارگر قرار دادی در صورت اعتراض فوری اخراج خواهد شد و دیگر اعتراض صورت نخواهد گرفت.

در واقع هیچ کارگری دارای امنیت شغلی نیست و به شدت مورد استثمار و ظلم بی حد و حصر قرار میگیرد. در صورت اعتراض فوری با سرکوب و شکنجه و زندان و اتهام واهی اقدام علیه امنیت ملی بزدانند و محکوم میگردد. معضل بیکاری را به یک موقعیت تبدیل کردند و از این حربه از نیروی کار ارزان و آماده به کار استفاده میکنند. کارگر باید همیشه شرم منده خانواده اش باشد نه میتواند بچه هایش را به مدرسه بفرستد و نه میتواند حداقل امکاناتی را برای آنها فراهم بیاورد. اینها همه نشانه یک پورش وسیع، رزیزانه و بسیار سازمان یافته از جانب دولت و کارفرمایان به معیشت و زندگی کارگران میباشد. در جامعه ای که دارای همه چیز هستیم چرا ما کارگران که خود به وجود آورنده این امکانات هستیم حق استفاده از این همه امکانات موجود را نداشته

باشیم و از آن بی نصیبیم. گرانی و تورم و افزایش بی رویه کالاهای اساسی و مسکن کمر هر خانواده ای را زیر بار خود خرد کرده است دستمزد کارگران روز به روز در حال سقوط است. خانواده های کارگری هفته ها بلکه ماه ها از خریدن گوشت و میوه محروم هستند. هر ساله افزایش ناچیز دستمزدها در برابر تورم افسار گسیخته سقوط میکند و روز به روز پائین تر می آید و کسی نیست از کارگر و خانواده اش که از تمامی امکانات محروم است دفاعی کند. نمایندگان مجلس و نوچه های دولتی همه دارای بهترین در آمد و امکانات زندگی میباشد از اینکه کارگری محتاج نان شب خود و زن و فرزندانش باشد ایاتی ندارند و به آنها مربوط نیست. مهم این است که با استثمار هر چه بیشتر کارگران خودشان به رفاه بیشتری برسند.

چاره چیست و چه باید کرد؟

با توجه به اینکه هر روز شاهد اعتراضات گسترده ولی متأسفانه پراکنده کارگران در هر شهری هستیم ولی به علت نبود تشکل و یک اتحادیه سراسری که بتواند این اعتراضات را سازماندهی کند، دست کارفرمای سرمایه دار که از حمایت قانون از مامور و پلیس و شکنجه و وزارت اطلاعات گرفته تا قوانین ضد کارگری برخوردارند، را برای خفه کردن اعتراضات و اعتصابات کارگری را آزاد گذاشته است اگر چند نفر کارگر بیایند و اعتراض کنند که این دستمزدی که به ما میدهند به زور کفاف کرایه خانه و پول آب و برق ما میشود پس برای ادامه

توسط نیروهای مونتلف و حملات هوایی به وقوع پیوسته است.

پیش از ۱۱ درصد کودکانی که در عراق بنیاد می آیند دچار بیماری کم وزنی هستند چیزی که در مقایسه با سال ۲۰۰۳ چهار درصد افزایش یافته است. در این چهار سال شرایط بهداشتی بشدت پسرقت کرده است. بیماری و سوء تغذیه کودکان زیر پنج سال که در سال ۱۹۹۰ پنج درصد بود الان به ۲۸ درصد افزایش یافته است. ۸۱۸۰۰۰ هزار کودک بین سنین شش تا یازده سالگی در مناطق جنگی از رفتن به مدرسه محروم و بعضی ها مجبور شده اند از محل زندگی خود بسوی کمپ های مرزی سرازیر شوند. طبق تحقیقاتی که فقط در یک مدرسه صورت گرفته است بیش از ۳۰۰ کودک از عوارض روانی ناشی از جنگ رنج می برند. پنجاه درصد از بیماران

عراق بعد از چهار سال جولانگاه ارتجاع سیاه

فواد عبداللہی

عراق بصورت جنگ داخلی صورت می گیرد که ۸ درصد این حملات مردم بیگناه و سیویل را هدف گرفته است. تا الان بنا به گزارشات و ارقامی که وجود دارد این جنگ یک میلیون نفر تلفات داده است. ۳۰ برابر رقیمی که بوش به آن (۳۰۰۰ هزار نفر) اشاره می کند. از میان این تعداد ۶۰۱۰۰۰ نفر آنها بر اثر خشونت های ناشی از جنگ در داخل عراق و بقیه بر اثر بیماری تلف شده اند. چیزی در حدود مرگ و میر ۵۰۰ نفر هر روزه در سراسر کشور. سال ۲۰۰۴

fuad_1917@yahoo.com

چهار سال از حمله نظامی آمریکا به عراق گذشت. لازم است گوشه ناچیزی از آنچه در طی این مدت بر سر مردم عراق نازل شده را جمع بندی کرد و کارنامه سیاه عاملین این جنایت کثیف را به همگان نشان داد.

هر هفته ۱۳۰۰ حمله و هر ماه ۵۵۰۰ تاخت و تاز در داخل

زندگی و تهیه دیگر امکانات چه کار باید بکنیم تازه این حداقل دستمزد را بعد از چندین ماه دوندگی و اعتراض نصفه و نیمه به ما میدهند، فوری کارگران معترض را بزدانند میکنند و به جرم اقدام علیه امنیت ملی و ارتباط با بایگنگان محاکمه و به چندین سال زندان محکوم میکنند.

دیگر بس است و باید تمامی فعالین کارگری با ایجاد یک تشکل سراسری که همه کارگران چه بیکار و چه شاغل و دانشی و بیچاره را در زیر یک پرچم جمع کنیم و با اعتراض به این همه اخراج و بیکار سازی و پرداخت نکردن دستمزدها در یک صف واحد به این همه توحش و بربریت و پایمال کردن حقوق کارگران اعتراض نماییم.

با اعلام این حداقل دستمزد همچون سال های قبل سال بسیار سختی در انتظار کارگران میباشد و این حتماً به اعتراضات بسیار گسترده ای در بین کارگران کارخانه ها و کارگاه های مختلف می انجامد. اما اگر با هم و منسجم به اعتراض خودمان ادامه ندهیم و خواستار حضور نماینده منتخب کارگران در نشست های سه جانبه برای تعیین دستمزدها و خواهان افزایش دستمزدها مطابق با یک زندگی انسانی و استاندارد نباشیم. باز ما هستیم که برنده میشویم و برنده اصلی سرمایه دار و حامی قدرتمندش دولت میباشد چون کارفرمایان متحد هستند و ما پراکنده .

روانی یا از کشور فرار کرده اند و یا در خلال جنگ از بین رفته اند. شمار مرگ و میر از شروع جنگ تا الان سیر صعودی را طی می کند. در گزارشی از یک سری محققان ۴۶ درصد کشته شدگان از پانزده سال به پایین اند ۷ درصد آن زنان اند. ۴۰۰ کیس در سال ۲۰۰۴ و ۶۲۰ کیس در سال ۲۰۰۵ از تجاوز جنسی ثبت شده است. زندانهای ابو غریب بوی مجازات زنان و تجاوز به آنها گرفته است. طبق گزارش صلیب سرخ طی پنج ماه از بیش از تعداد ۳۰ نفر زن که در ابو غریب زندانی بوده اند چیزی باقی نمانده است. ربودن دختران و زنان در خیابان ها توسط گانگسترهای محلی به یک طبق تحقیقاتی که فقط در یک مدرسه صورت گرفته است بیش از ۳۰۰ کودک از عوارض روانی ناشی از جنگ رنج می برند. پنجاه درصد از بیماران

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

→ سال ۸۵

بطور واقعی در آن جامعه پول هست، جمهوری اسلامی ثروت این جامعه را در دست یک عده معدودی متمرکز کرده و صرف نیازهای خودش میکند و اکثریت مردم ایران زیر خط فقر زندگی میکنند. این یک عرصه جدی از مبارزه مردم در سال گذشته بود که امروز هم در جریان است و در دور آینده میتوان و باید گسترش پیدا کند و گسترش پیدا خواهد کرد. عرصه دیگر مبارزه، مبارزه برای آزادیهای سیاسی است که همه جا میتوان آنرا دید. از فستیوال آدم برفی ها تا ۱۶ آذر تا ۸ مارس که مبارزاتی است برای حقوق انسان، برای دفاع از حق کودک، برای دفاع از حق زن، برای دفاع از آزادیهای سیاسی! همه اینها در جامعه جریان داشته و مردم و بخصوص بخش پیشروتر جامعه روگیش بودند و عقب نشینی هایی را هم به جمهوری اسلامی تحمیل کرده اند. به نظر من ما باید در سال گذشته علاوه بر فشار جمهوری اسلامی، علاوه بر فضای جنگی که جمهوری اسلامی و دارودسته بوش و بلیر بر منطقه حاکم کرده اند و خطری که همراه آوردند و سایه سیاهی را روی جامعه انداختند و به درجه ای مردم را نگران کردند و حالت انتظاری بوجود آوردند و علیرغم فشار جمهوری اسلامی، تصویر مبارزه ای وسیع و گسترده که نمیتواند تعطیل شود و تعطیل بردار نیست را هم ببینیم. آرزوی ما این است که سال آینده سال فیصله پیدا کردن این کشمکش و سال سرنگونی جمهوری اسلامی باشد.

پرتو: عرصه دیگری از کشمکش میان مردم و جمهوری اسلامی مسئله خطر حمله امریکا و جنگ احتمالی که میتوانست به مردم تحمیل شود، بود که بهرحال به اشکال مختلف خوش را نشان داد. در این کشمکش حزب حکمتیست تنها حزبی در صحنه سیاسی ایران بود که مرتباً تأکید میکرد که جنگ میتواند خطر

جدی باشد. سال گذشته مردم نتوانستند نقش مهمی در این وسط ایفا کنند. فکر میکنید مهمترین رسالهایی که از این کشمکش یعنی جنگ و خطر آن مردم میتوانند برای سال آینده به توشه ببرند چیست؟

کوروش مدرسی: اینکه چشم امید به هیچ کسی نداشته باشند جز خودشان! ببینید امریکا با یک ماجراجویی فوق ارتجاعی و فوق جنایتکارانه کل مردم عراق را قربانی کرد و مردم ایران اینرا با چشم خود دیدند. عروج کامل بربریت در عراق معنی اش پیروزی جمهوری اسلامی و تبدیل شدن عراق به صحنه کشمکش دو تا از کثیف ترین نیروهای امروز جامعه جهانی یعنی نیروهای دولت امریکا و جمهوری اسلامی تبدیل شد. تقویت موقعیت جمهوری اسلامی باعث شد که دست جمهوری اسلامی در مقابل مردم بازتر شود و مردم در یک حالت انتظار و بهت زده ای به سر ببرند که معلوم نیست به کدام طرف باید رفت و این محصول این واقعیت است که مردم در ابعاد وسیع فاجعه ای که اتفاق افتاد را توقع نداشتند. توقع نداشتند که حضور امریکا در عراق باعث پیروزی جمهوری اسلامی بشود، باعث عروج بربریت اسلامی و قومی در عراق بشود و باعث پاشیدن شیرازه های زندگی در آن جامعه بشود. مردم با دید مثبت تری به امریکا و نیروهای دست راستی نگاه میکردند. به نظر من روشن شدن حاصل تلاش کل نیروهای دست راستی و اپوزیسیون دست راستی، امریکا و جمهوری اسلامی باید یکبار دیگر صحت این حرف را به مردم نشان بدهد که تنها نیرویی که میتواند این جامعه را نجات بدهد خود نیروی مردم و بخصوص نیروی طبقه کارگر که ستون فقرات جامعه است میباشد. تشکل و متشکل شدن و اتحاد به دور نیروی است که در دو سال گذشته و بخصوص در سال گذشته این هشدارها را داده است. همانطور که شما اشاره کردید حزب ما مکرراً این واقعیت

پرتو: شما در پیامتان گفته اید که مردم باید اینروزها نوروز را جشن بگیرند و اینکه شادی و خوشبختی را در دست همدیگر جستجو کنند و این فرصت را از دست ندهند. فکر میکنید مردم در سال آینده به چه نقاط قوتهایی از خردشان که در کشمکش های سال گذشته داشتند میتوانند تکیه کنند و به آرزوهایی که شما گفتید برسند؟

کوروش مدرسی: نوروز راستش روز خیلی سیاسی نیست و نباید هم باشد. نوروز روز شادی است، روز آرزوهای خوب است، روز عیدی گرفتن بچه ها است، روز لباس نو، روز همه چیزهای خوبی است که آدم آرزو دارد در زندگی متحقق شود. جمهوری اسلامی نوروز را به یک پییده سیاسی تبدیل کرده. من آرزو دارم مردم و بخصوص بخش اعظم مردم که جمهوری اسلامی سفره خالی را در مقابلشان گذاشته نوروز هرچه شاندری را داشته باشند و بتوانند با آرزوهای بهتر و با گذاشتن دستشان در دست هم و روشنتر، با ایمان به اینکه اجازه نمیدهیم فرزاندانمان به همین سرنوشت دچار شوند، اجازه نمیدهیم زندگی نسل های آینده و بقیه زندگی خود ما در چنین جهنمی سپری شود، سال جدید را شروع کنیم. با این آرزو که سال جدید سال خاتمه دادن به زندگی جمهوری اسلامی و سال آزادی و برابری باشد.

تنظیم متن از کمونیتست

→ عراق بعد از

از مردم به آب آشامیدنی دسترسی دارند و مردم در روز ۲ ساعت می توانند از برق استفاده کنند. این جنگ تا الان نزدیک به دو تریلیون دلار هزینه برده است.

به این لیست می توان بیشتر افزود. اما همینقدر کافی است تا بشریت ببیند پشت حمله به عراق برای پیاده کردن دموکراسی نظم نوینی بوش و بلیر، پشت هیاهوی صندیت با دیکتاتوری صدام چه جهنمی در آن جامعه درست شده.

ببیند که جامعه عراق در نتیجه حمله و اشغال نظامی از هم گسیخت. در کنار امریکا جریانات اسلام سیاسی و قوم پرستان عرب و کرد بر این متن کل عراق را به عمق یک سیاه چال اجتماعی سوق دادند. نفرت و کینه قومی و مذهبی سبز شد و استیصال مردم عراق را در چنگال خود فشرده است. عراق به قبله ارتجاعی ترین جریانات تبدیل شده است. نظم نوین جهانی بوش و بلیر دنیا را قرنهای به عقب برگرداند و جهان را میدان تقابل و جنگ نیروهای ارتجاعی و کثیف بوش و بلیر از یکطرف و بن لادن و انواع باندهای مذهبی و قومی از طرف دیگر کرده است. کاخ نظم نوین جهانی بر ویرانه های عراق، بر روی اجساد میلیونها انسان بیگناه بنا شده است. در دنیایی که شکنجه کردن در آن ضد انسانی محسوب میشود ژورنالیسم نوکر که کاری جز تحمیل مردم و همراه کردن مردم با سیاست دولتها بر عهده ندارد صحنه شکنجه تئوریستهای اسلامی توسط نیروهای بوش و سر بریندهای القاعده را در تلویزیونها پخش میکند امروز بیش از هر زمان دیگری باید علیه این ارتجاع سیاه در جهان ایستاد. این جانیان از بوش و بلیر گرفته تا بن لادن و سران القاعده را باید به جرم جنایت علیه بشریت محاکمه کرد.

که دختران را به گروگان می گیرند بعد از مدتی آنها را به کشورهای خلیج می فروشند. پس از اشغال عراق تعداد زیادی از زنان مجبور به پوشیدن لباسهای اسلامی و مورد آزار و اذیت فرقه های مذهبی قرار گرفته اند. تعدادی از دانشجویان بصره در گزارشی می گویند که از موقعی که عراق وارد این باتلاق جنگ شده گروه های اسلامی که قبل از جنگ پیدایشان نبود مثل قراچ سبز شده اند و جلو درب دانشگاه ها مانع ورود زنان بی حجاب به داخل دانشگاه می شوند و سر آنها به شدت داد می کشند. یکی از آنها می گوید که چندین بار از طرف اسلامی ها جلوی درب خانه اش تهدید شده است و تلاش کرده اند مرعوبش کنند. می گوید که آنها کنترل کامل محلات را در دست دارند و کسی نمی تواند با آنها مقابله کند. چند ماه پیش دست به پخش تراکتهایی زدند که در آن اعلام کرده بودند که مردم باید از آنها اطاعت کنند و در برابر آنها تسلیم شوند و درخواست آنها را که زنان باید در کنج خانه بنشینند به جا بیاورند. انواع باندهای جنایتکار افزایش یافته اند و به ربودن زنان و باج گرفتن از خانواده هایشان مشغولند. فروش زنان جوان به خارج از عراق برای تن فروشی عادی شده است.

۱۲ درصد از مردم عراق از خانه و کاشانه خود گریخته اند چیزی که بزرگترین تراژدی در خاورمیانه بعد از بوجود آمدن اسرائیل در سال ۱۹۴۸ بوده است. سازمان ملل تخمین زده است که یک میلیون و هفتصد هزار نفر بی خانمان در مرزها زندگی میکنند که این تعداد بعد از سال ۲۰۰۷ به دو برابر افزایش خواهد یافت. بمب گذاری ۲۲ فوریه در آل عسکریه و جنگ بی امان باندهای مذهبی منجر به بی مسکنی، فرار و ترک بیش از چهارصد سی و دو هزار نفر از شهروندان این شهر شده است. هر روز ۵۰۰۰ نفر از عراق می گریزند. ۴۷ درصد جمعیت از جیره بندی و کوپن ناچیز دولت تغذیه می کند، ۴۰ درصد نمی توانند منظم آن را دریافت کنند.

در حال حاضر بر طبق آنچه سازمان ملل تخمین زده است ۱۲ درصد از مردم عراق به خارج گریخته اند. کسانی که از عراق به کشورهای همجوار گریخته اند شامل پانصد هزار تا یک میلیون نفر به سوریه، بیش از هفتصد هزار نفر به اردن، هشت هزار نفر به مصر و چهار هزار نفر به لبنان پناه برده اند. فقط ۳۰ درصد

به حکمتیست ها به پیوندید!

به حزب حکمتیست کمک مالی کنید

کمکهای خود را میتوانید به شماره حساب زیر واریز کنید:

Name: A.J

Bank: Natwest

Account No: 65041283

Sort code: 601520

در انتشار ضمیمه ۲ منتخب آثار منصور حکمت ما را یاری دهید!

ضمیمه ۲ منتخب آثار منصور حکمت قبل از هفته منصور حکمت (اوانل ژونن) توسط حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست منتشر خواهد شد. تلاش ما بر اینست که شمار هرچه بیشتری از آثار منتشر نشده را تایپ کنیم و همچنین تا آنجا که بتوانیم نوارهای صوتی بسیاری که با کوشش ارزشمند خسرو داور در سایت آرشیو حکمت گردآوری شده است را پیاده کنیم و در کتاب ضمیمه ۲ در دسترس عموم قرار دهیم. از همه دوستاناران منصور حکمت درخواست یاری میکنیم. لطفاً از طریق آدرس ایمیل زیر با من تماس بگیرید:

fateh_sh@yahoo.com

فاتح شیخ

تماس با حزب

کورش مدرسی **لیدر حزب**

koorosh.modarresi@gmail.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۷۴۸۶۳۰۸۳۳

خالد حاج محمدی **معاون لیدر**

khaledhajji@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۷۴۸۵۷۵۴

رحمان حسین زاده **دبیر کمیته کردستان**

husienzade_r@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۵۵۸۳۷

فاتح شیخ **رئیس دفتر سیاسی**

fateh_sh@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۱۷۵۱۲

عبدالله دارابی **فرمانده گارد آزادی**

darabiabe@gmail.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۵۲۱۶۳

نسان نودینیان **دبیر کمیته خارج کشور**

Nasan_nodinian@yahoo.de

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۳۸۷۲۵۱۸۵

بهرام مدرسی **دبیر کمیته کل کشور**

bahrammodarresi@gamil.com

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۴۹۴۴۰۲۰۱

جمال کمانگر **دبیر سازمان جوانان حکمتیست**

jamalkamangar@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۸۱۴۷۶۵۶۱۹

دبیر خانه حزب

mail@hekmat.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۸۳۰۳۷۹۵۲۶

رضا کمانگر **مسئول روابط عمومی حزب**

r_hekmatist@yahoo.com

تلفن: ۰۰۵۳۸۴۰۵۶۲۹۵۴۸

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran
Hekmatist

گزارشاتی از مرکز خبری کمیته کردستان حزب حکمتیست

نوروز در شهرهای مختلف کردستان

پخش پیامهای نوروزی حکمتیستها در شهرهای مختلف کردستان

حکمتیستها در شهرهای مهاباد و پیرانشهر همراه با مردم به استقبال جشن نوروز میروند. دوشنبه شب ۲۸ اسفند ۱۳۸۵ فعالین و دوستاناران حزب حکمتیست در این دو شهر با پخش بیش از دو هزار نسخه از پیامهای نوروزی کورش مدرسی لیدر حزب حکمتیست و رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان حزب که این مناسبت را به توده مردم تبریک گفته اند، پیام شادباش نوروزی حزب را به میان مردم بردند. فعالین و دوستاناران حزب حکمتیست شریک جشن نوروز و شادی مردمند.

مردم شهر دیواندره در فضایی شاد نوروز را جشن گرفتند. دوستاناران حزب حکمتیست در این شهر هم به مناسبت نوروز پیام شادباش رهبران حزب را به دست مردم رساندند. شب سال نو از ساعت نه شب در دو خیابان اصلی شهر به نامهای خیابان خمینی و شانزده متری (کمربندی) پیام کوروش مدرسی لیدر حزب حکمتیست در صداها برگ پخش شد.

پیامهای تبریک کورش مدرسی لیدر حزب حکمتیست و رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان حزب در شهرهای نقده، اشنویه و سقز هم در میان مردم پخش شده است. دوستاناران حزب حکمتیست در این شهرها به همراه مردم به استقبال نوروز رفتند. در اقدامی ابتکاری پیامهای رهبری حزب حکمتیست در دسترس مردم قرار گرفت.

مردم مهاباد تا پاسی از شب نوروز را جشن گرفتند.

طبق خبر دیگری که از مهاباد به دستمان رسیده است، در شب سال نو مردم شهر با شادی و پایکوبی تا پاسی از شب نوروز را در میان تفریح و خنده و رقص و آواز وسیعاً جشن گرفتند. همچنانکه قبلاً هم گیم پیامهای نوروزی حکمتیستها در میان مردم پخش شد. در مواردی نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی با جشن و شادی مردم مقابله کردند، اما مردم با سنگ و چوب مزاحمتهای آنها را خنثی کردند.

مردم سقز نوروز را جشن گرفتند.

در شهر سقز امروز ۲۹ اسفند، آخرین روز سال گذشته، مردم شهر، زنان و مردان از ساعت هشت شب به مناسبت سمل نو در میدان قس و در میدان هه (لو عقاب) تجمع کردند. نیروهای انتظامی و بسیجها با تهدید میخواستند، تجمع مردم را بر هم بزنند. اما در مقابل اتحاد مردم کاری از پیش نبردند. ماشینهایی نیروهای انتظامی از ترس جمعیت متواری میشدند. همزمان بر بلندبهای اطراف شهر آتشی بزرگ روشن شد. شادی و خنده و فضای اجتماعات مردم حاکم بود. دوستاناران حزب حکمتیست پیامهای نوروزی را در سطح شهر و این اجتماعات پخش کردند.

جشن نوروزی در مریوان به درگیری با نیروهای سرکوبگر همراه بود

سرکوبگران جمهوری اسلامی به منظور ممانعت از تجمع مردم در مراسم جشن نوروز و ترس از اجتماعات بزرگ مردم از چند روز قبل در سطح شهر مریوان دست به مانور و تحرک زدند، تا از تجمعات نوروزی جلوگیری کنند و نوروز امسال را به آرامی سپری کنند. این مانورها فایده ای نداشت.

مزدوران رژیم از ترس ازدحام مردم در محله دارسیران، دست به تعرض به جشن مردم در خیابانها زدند. این اقدام آنها با مقاومت سخت مردم بویژه جوانان روبرو شد. نیروهای رژیم مورد حمله مردم قرار گرفتند و میدان مرکزی و کوچه و پشت بامهای این محله به صحنه نبرد جنگ و گریز بین مردم و مزدوران رژیم تبدیل شد. مردم با سنگ و چوب به مزدوران حمله کردند. مردم نیروهای رژیم را فراری داده و تاحدی از آنها را تا کنج مسجد دارسیران به عقب راندند که از ترس مردم جرات بیرون آمدن را نداشتند.

سرنجام نیروی زیادی به کمک این مزدوران شتافته و با بیرون آوردن همکارانشان از درون مسجد، بل دیگر به مردم حمله نمودند و درگیری بیش از یک ساعت ادامه یافت.

سایتهای حزب و نهادهای نزدیک به حزب:

www.hekmatist.com

www.jawax.com

www.marxhekmatociety.com

www.iran-telegraf.com

www.oktoberr.org

www.hekmat.public-archive.net

نه قومی، نه اسلامی، زنده باد هویت انسانی!